

Op 29 maart 1961 werd wederom de door onze vereniging ingestelde boomfeestdag gehouden, waaraan dit jaar door 9200 schoolkinderen uit 35 gemeenten werd deelgenomen. Deze cijfers tonen een alleszins verheugende, stijgende belangstelling.

Op 16 februari vond de officiële opening plaats van de bosbouwtechnische school te Apeldoorn van de „Stichting school van Z.M. Koning Willem III en H. M. Koningin Emma der Nederlanden”, welke zich ten doel stelt jongens in boswerkzaamheden te scholen gedurende 4 jaren. Het is de eerste school voor lager bosbouw-onderwijs in Nederland. De cursus is reeds op 1 september 1960 begonnen. Wij zijn zeer getroffen door de doelmatige inrichting van deze school en door het enthousiasme waarmee de directeur, de heer Olthuis, en zijn medewerkers zich aan hun taak wijden, waardoor een uitstekende geest onder de leerlingen wordt geschapen. Wij wensen de directeur en zijn medewerkers veel succes toe met hun arbeid en wij zijn ervan overtuigd dat de aldus geschoolde bosvakarbeiders de ontwikkeling van de Nederlandse bosbouw zeker ten goede zal komen.

Tenslotte moge ik nog vermelden het kostbare, doch zeer bruikbare geschenk, dat de Stichting „Het Veluws Brandweer Comité” op 4 november 1960 van de Shell-Nederland mocht ontvangen, in de vorm van een grote tankwagen van 10.000 liter, waardoor de bestrijding van bosbranden veel effectiever kan plaats vinden.

Hiermede meen ik mijn overzicht van de belangrijkste gebeurtenissen in het afgelopen tijdvak te kunnen besluiten en verklaar ik deze 35ste voorjaarsvergadering van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging voor geopend.

DE VOORJAARSBIJEENKOMST OP 26 EN 27 MEI 1961

Na de samenkomst van de deelnemers te Hoogezand, gevolgd door een gemeenschappelijke lunch in Hotel Faber, werd een inleiding gehouden door de heer 't Hoofd, technisch directeur van „Nove”, de N.V. Noordelijke Industrie voor Vezelverwerking”, de enige boardfabriek in ons land, waaraan de middagexcursie was gewijd. De fabriek, gebouwd te Hoogezand met het oog op de verwachting, dat steeds over voldoende en goedkoop stro, als grondstof, zou kunnen worden beschikt, draait thans voor 100% op hout! Dit mag dan voor ons bosbouwers een prettig geluid zijn, het toont wel aan, hoe moeilijk het is voor een enorme investering, als een dergelijke fabriek toch vraagt, betrouwbare gegevens te verkrijgen. Het stro bleek n.l. allerm minst een constante factor naar hoeveelheid noch prijs, zodat op hout werd overgeschakeld. Aangezien thans een hoeveelheid van ongeveer 1000 ton hout en afvalhout (van zagerijen) per week wordt verwerkt tot hard- en zacht-board, zal het duidelijk zijn, dat de grondstofvoorziening een kernpunt van dit bedrijf vormt. In verband met de vrij

grote afstand tot de bosgebieden van ons land, wordt een belangrijk gedeelte van het hout in het duitse grensgebied aangekocht.

De bezichtiging van de fabriek geschiedde onder leiding van vijf gidsen in evenveel groepen. Dit mede in verband met het veelde geluid dat op verhoeren om te trachten in details te treden, doch produceerde. Het was de keten van hout, via de volledige destructie tot vezel, naar op maat gezaagd board, waren zeer spectaculair. Daarbij viel het op, dat zeer weinig menswerk nodig is tijdens de werkzaamheden aan de banden. Aan het einde van de excursie werd thee met cake aangeboden in de cantine en werden vele vragen gesteld en beantwoord. Het is gebleken, dat een bezoek aan een houtverwerkende industrie steeds zeer welkom is en wij constateerden dit opnieuw, ofschoon na de excursies in 1949 (Bruynzeel) en 1951 (Picus en lucifersfabrieken) geen dergelijk bezoek meer plaats vond.

De excursie van zaterdagmorgen had het landgoed van de N.V. Bosaanplanning „Ter Borgh” te Amlo in Drenthe tot doel. Onze leden, de heer en mevrouw Evert Kohmann ontvingen het gezelschap op voorbeeldige wijze, niet alléén vanwege de koffie uit de „streekeigen” kraantjespotten met kandij, al hoort die op onze excursies „toch echt wel bij. Zoals een der deelnemers terecht opmerkte, heeft men op „Ter Borgh” naar het schijnt een goed geleid bedrijf. De opstanden maken een verzorgde indruk, al is er plaatselijk ongetwijfeld sprake van enige achterstand in de dunningen, maar wie in ons land kan zeggen dat niet te hebben? Anderzijds blijkt men zeer veel oog te hebben gehad voor het natuurschoon, door venen en heideterreinen te sparen of harmonisch op te nemen in de bebossingen, zodat een buitengewoon fraaie en verkrege.

Deze bezitting, gelegen tussen Fraulo en Eext, werd in de jaren 1924—1928 na ontginning van de heide door de Nederlandse Heidemaatschappij, in eigen beheer bebost. Na 1945 werd de groveden, die in Drenthe in het algemeen niet voldoet, na velling vervangen door meereisende naaldhoutsoorten, terwijl „strubben” (ruimstaand, oud eikenhakhout) en nieuwe heideterreinen werden bebost. De oppervlakte is 220 ha, waarvan thans 180 ha bos.

De bodem bestaat in hoofdzaak uit fluvio-glaciale zanden en dekzanden op keileem, welke laatste veelal de vochthoudendheid van de bodem bepaalt en daarmee het gebruik van lariks, fijnspar, douglas en andere houtsoorten. Werd aanvankelijk de heide met de motorploeg tot 40 cm diepte geploegd, ook de heidebebossingen van recente datum (rond 20 ha in 1956 en 1959) werden na ploegen (40 cm diep) en schijfeggen uitgevoerd. In de bemesting kwam, dank zij de nieuwe gegevens dienaangaande, een ingrijpende verandering. De vroegere cliché-bemesting van 300 kg slakkenmeel per ha werd getoetst aan de hand van grondmonsteranalyses. Daaruit is gebleken, dat ook deze gronden een veel grotere fosfaatbehoefte hebben en een bemesting met 1000 kg slakkenmeel per ha wordt nu als normaal aanvaard. De bedoelde bebossingen, van 1956 en 1959, blijken hierop gunstig te reageren; vooral de lariks van 1959 is voortreffelijk gegroeid.

Enkele zeer fraaie opstanden werden bezocht, waarbij de thans niet meer gebruikelijke rijenmengingen van lariks en douglas of wel van fijnspar en lariks aanleiding waren tot een levendige discussie.

Wanneer daarbij kan worden beschikt over cijfers en wanneer tevens

goed is verstaan en begrepen waarover wordt gesproken en wat wordt bedoeld, dan is zelfs een discussie tussen bosbouwers mogelijk en vruchtbaar. Men blijkt het dan veel meer met elkaar eens te zijn dan men zelf vermoedt en zeker dan de buitenwacht ons toedenkt. Moge dit in de toekomst in en door de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging worden bewaarheid!

Aan het einde van de excursie werd door ir. Tromp, namens de werkgroep voor chemische onkruidbestrijding, een nieuwe, zogenaamde propaan-spuit gedemonstreerd en ten aanzien van de behandeling gedemonstreerd. Hierdoor is het mogelijk in éénmans-bediening een technisch en financieel verantwoorde werkwijze uit te voeren.

Uit de algemene ledenvergadering, gehouden te Zuidlaren, waar tevens werd gedineerd en gelogeerd, zijn de volgende feiten te memoreren:

- 1) In de nieuwe notulen-commissie werden benoemd:
ir G. Memelink, ir J. Th. Overbeek en jhr mr D. A. W. van Tets van Goudriaan.
- 2) De eerstvolgende bijeenkomst van de Studiekring is vastgesteld op vrijdag, 23 februari 1962 te Arnhem en zal een vervolg inhouden op het onderwerp „Houtafzet” dat in februari 1959 werd behandeld.
- 3) De rekening en de verantwoording van de geldmiddelen over 1960 werd goedgekeurd.
- 4) In de plaats van ir J. F. Smit werd tot lid van de Kascommissie benoemd ir H. van Medenbach de Rooy.
- 5) Het voorstel tot wijziging van de overeenkomst, inzake het Tijdschrift, met de Nederlandse Vereniging van Boseigenaren werd aangehouden. Na nader overleg zal het bestuur een prae-advies opstellen en dit op de najaarsvergadering in bespreking brengen.
- 6) De najaarsexcursie zal gaan naar de van 20—29 oktober in Düsseldorf te houden Holzmesse. Waarschijnlijk is dinsdag 24 oktober de meest geschikte datum, terwijl de algemene ledenvergadering dan op maandagavond, wellicht te Arnhem, kan worden gehouden.

In totaal namen 57 leden en donateurs deel aan deze bijeenkomst, een aantal dat iets minder is dan het in de laatste jaren gebruikelijke.

De secretaris,
W. E. Meijerink